

[Edele Kruchow.]

jeg, kritikløst ser på, hvad der er omtalt også her i dag, men jeg har endnu ikke haft lejlighed til virkelig at se alt dette i sammenhæng. Vi regner med, at der vil foreligge en uvildig og saglig vurderingsmulighed i løbet af forholdsvis kort tid eller i hvert fald i løbet af få år. Men jeg er enig med hr. Flygaard i, at idealet for alle uddannelses- og forskningssteder er et frit studie- og forskningsmiljø, og at politisk infiltrering, af hvad art den end måtte være, i sådanne miljøer er af det onde.

Vi har netop ved vor stillingtagen i øvrigt i dag ikke ønsket at stille seminarierne i skygge, fordi vi godt ved, at seminarier i landets tyndt befolkede områder kan være en kulturfaktor, hvor livet omkring forsøg, meningsdannelser, foredrag osv., netop fordi seminariet har både lærerstuderende og lærere, kan vise sig at være en vigtig del af en egns kulturliv, noget, der selvfølgelig er særlig lykkeligt i tyndt befolkede områder, og hvor man i anden sammenhæng samtidig arbejder med egnsudviklingsspørgsmål. Derfor fremførte vi også med vægt nødvendigheden af en planlægning for hele landet med hensyn til en eventuel kommende regulering af tilgangen til seminarierne.

Vi er også opmærksomme på, at arbejdsform og udnyttelsesgrad af undervisningsmulighederne på uddannelsessteder af enhver art, altså også inden for den højere undervisning, er noget, vi i almindelighed bør have interesse for her i folketinget. Derfor bør vi ikke blot interessere os for disse forhold i forbindelse med Roskilde universitetscenter, men i almindelighed, og det har vi gode muligheder for at gøre gennem udvalgsarbejde og på anden måde.

Roskilde universitetscenters bygninger blev opført med en fantastisk hurtighed og udstyret med alt nødvendigt inventar i løbet af 1½ eller 2 år. Alle måtte beundre, at det var muligt rent teknisk at gøre dette, fra beslutningen om at rejse bygningerne blev taget i 1970, og til den dag i september 1972, da de første studenter kom. Nu er der over 1.000 på Roskilde universitetscenter. Jeg skal indrømme, at jeg siden har stillet mig det spørgsmål, om det, uanset om det er et undervisningssted eller en anden institution, virkelig er muligt for så mange mennesker i løbet af så kort tid at tilpasse sig et

stort og nyt miljø, uden at der på den ene eller den anden måde opstår alvorlige problemer.

Nu taler hr. Heinesen om, at VKR-regeringens beslutningsgrundlag har fastsat en hæsbæsende tidsplan, og VKR-regeringen skal således have skyld for, at der er utilfredshed med det ene og det andet her i dag. Jeg vil dog gerne sige, at de to socialdemokratiske undervisningsministre siden september 1971, da der dannedes en socialdemokratisk regering, har haft lejlighed til på forskellig parlamentarisk måde at bremse det ene eller det andet, uden at det var gået ud over helheden, måske netop i forbindelse med disse planer om læreruddannelsen, som vi hører om her i dag.

Gerda Møller (KF):

Hr. Heinesen syntes ikke, at jeg havde været særlig elskværdig imod ham, men hvorfor dog så sart? Jeg synes heller ikke, at fru Ritt Bjerregaard var særlig elskværdig over for den tidligere KVR-regering, som fru Ritt Bjerregaard bogstavelig talt gav skylden for hele den situation, som vi har omkring Roskilde universitetscenter i dag. Jeg merer da ærlig talt, at det var en særdeles ynkværdig stilling, den tidligere undervisningsminister, hr. Heinesen, tog heroppe på talerstolen som forsvar bare at pukke på arven efter den tidligere regering, efter at man selv har haft magten i 2 år.

Jeg gav i mit første indlæg en forklaring på, hvorfor det gik så hurtigt med Roskilde universitetscenters oprettelse, så det skal jeg ikke komme ind på igen, men når hr. Heinesen heroppe fra talerstolen fralægger sig ansvaret for RUC på grund af undervisningsplanerne, så må vi da ikke glemme — og jeg vil da gerne her have lov til at korrigere hr. Heinesen — at årsagen til, at socialdemokratiet stemte imod, var ikke undervisningsplanerne. Det blev der i hvert fald ikke nævnt et ord om ved de to behandlinger fra de to ordførere, der talte, de 2 gange lovforslaget har været til behandling her, hr. K. B. Andersen i 1969 og hr. Camre i 1970. Nej, det, der var årsagen, var for begge de herrers vedkommende, at de ønskede det første center bygget et andet sted, det skulle ikke ligge i Roskilde. Jeg tror, det var hr. K. B. Andersen, der ønskede, at det skulle ligge i Nordjylland, og hr. Camre